

Амазонка тече успоредно на екватора, гдето ваятъ поройни дъждове. Всѣка секунда тя излива въ океана 100 милиона литри вода. На около 500 клм. далечъ отъ устието ѝ се разпознаватъ всрѣдъ морето мжтнитѣ рѣчни вълни. Срѣдната дълбочина на рѣката е стотина метра, но презъ време на лѣтнитѣ тропически дъждове нивото ѝ се повдига още по-високо. Тогава Амазонка се превръща въ истинско море. Тя залива грамадно пространство, 20 пжти по-голѣмо отъ България, и девственитѣ гори се скриватъ подъ вода. Пълноводието продължава 5-6 седмици. Когато водата почва да спада, появяватъ се нови рѣки, нови легла на притоци. Отъ размитата крайбрѣжна прѣстъ се образуватъ нови острови; гигантскитѣ дървета, смѣкнати въ рѣката, имъ служатъ за основа.

Освенъ разливанията, въ долното течение на рѣката може да се види и друга забележителна картина. Всѣки день, при морски приливъ, се образува огромна вълна, която нахълтва навжтре по рѣката, на разстояние 1,000 клм. Тази вълна се носи съ грохотъ срещу рѣчното течение, опустошава низкитѣ брѣгове и застрашава да разчупи на трески малкитѣ параходи.

Низината на Амазонка е влажна и знойна страна. Поради това тя е покрита съ буйна растителность, изъ която гъмжатъ разни животни. Цѣлото пространство отъ заснѣженитѣ Анди до Атлантическия океанъ, изъ което протича тази величествена рѣка, е покрито съ непроходими гори, наречени селваси. Дърветата въ тѣхъ достигатъ гигантски ръстъ. Тѣ не могатъ да разпустнатъ нашироко клонитѣ си, затова се насочватъ къмъ свѣтлина и слънце. Коронитѣ на дърветата се издигатъ едни надъ други; при това, тѣ сж различно оцвѣтени. Една корона е тъмно-зелена, друга е сива, сякашъ напрашена, трета е жълта, кафява или червеникава. Листата на единъ горски великанъ сж перести и нѣжни, а на другъ сж голѣми и широки. Тукъ тѣ сж